

BESZÉDES ISTVÁN

Bárkák és csónakok helyett

VERSÁK

I. Rohadó zöld

Lebűlt az őszi avar.

*Elázott, keskeny
ösvény vezet a parkon át: rideg
csatornapartra lejárók.*

*Itt már
felesleges a jelbeszéd: ilyen áttet-
sző nem volt még soha rohadó zöld
vizében az árok.*

*A kikötő kövei
szerteszét.*

*Némán mozognak
nyári színpadon – rivaldán ülnek
a kapitányok.*

*Ütődjön parthoz
virágos tutaj, várják, üzeni fognak
plejádok.*

*Kócolja pálca a hínáros
haját.*

*E holt idényben mind a
kívánságok megnőnek, s a hazudott
hajra majd az egyik egy szál liliomot
rálop.*

II. Tercett

*Az orvosok foghegyen ejtett szavai
mögött az énekes: gyanút kelthet a
rakomány – de mindenesetre az
érdekes –, ha kihallatszik a trilla,*

és ha kilóg a lejtő versláb – nem is
varsák ezek: versák.

És vars is
összeszedte mind a habszivacs,
gyerekökölnyi bóját – a csónakban
a hinarat fogott költeményt sátor-
lapokba csomagolják.

Egy harcsa-
fark megütötte verset – amelynek
lektora finánc –, míg állt a parti
pódium, s míg tartott a partmentiek
tánca, megzenésítettek és meg is
énekelte tercett.

(És
kihallgatták, aki a vízihullát kifogta,
úgy részletezte – így mesélik – ló-
bogárra, horogra.)

III. Visszaforgó

Ott – ahol volt, magasan – van, a
kaptató felett; – s ha majd egy
feltorlódott kő kimozdul – össze-
dőlnék a támfalak: ágyúzni fognak,
sortüzelni – buzgárokon kezd szök-
ni ki folyónk, a tóba visszaforgó, s
a gát alatt a piknik ideiglenesség
sárba fúlad, szem-szájt töm el folyó
agyag: túlsúlyt özönvíz mind alul
hagy, felszínen hordalék halad;
fenn úszik minden összefirkált
papíruszszínű lenyomat, gyufás-
dobozon, gyűrtök irkán úsztatnak
tanulmányokat – rajzot bárkákról,
csónakokról: bárkák és csónokok
helyett.

A tó – ahol volt, ma-
gasan van – a kaptató felett.

IV. Tintahalak

*Törést szenvednek sorra a képek;
valami kioldotta a lenolajat.*

*Üteme-
ire a süllyedésnek ugrálnak vízbe
tengerészek – képtelenségében
szennyezésnek színtelen testek az
üveg alatt...*

*A kapitányok
még mind megélnek, vezérelnek a
semmiségnek – a kapaszkodónak,
a keretlécnek.*

*Sötét ecsetvíz mérge
marat: lágy fossziliát (rétegre réteg
–, kimosott festéket) lakik a fészek:
a színek szívébe iszap halad – pum-
pálja fel a tintahalat.*



KAJÁRI GYULA: NÓTÁS SZABÓ PÁL